

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 lipca 2019 r. — Komisja Europejska/Królestwo Belgii(Sprawa C-543/17) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 258 TFUE — Środki mające na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej — Dyrektywa 2014/61/UE — Brak transpozycji lub poinformowania o przepisach transponujących — Artykuł 260 ust. 3 TFUE — Żądanie zasądzenia dziennej okresowej kary pieniężnej — Obliczanie wysokości okresowej kary pieniężnej)

(2019/C 305/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, C. Cattabriga, L. Nicolae, G. von Rintelen i R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: początkowo P. Cottin, C. Pochet, J. Van Holm i L. Cornelis, następnie P. Cottin i C. Pochet, pełnomocnicy, wspierani przez P. Verneta, S. Depré i M. Lambert de Rouvroit, avocats, oraz przez A. Van Acker i M.N. Lolla, ekspertów)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo T. Henze i S. Eisenberg, następnie S. Eisenberg, pełnomocnik), Republika Estońska (przedstawiciel: N. Grünberg, pełnomocnik), Irlandia (przedstawiciele: M. Browne, G. Hodge i A. Joyce, pełnomocnicy, wspierani przez G. Gilmore, BL, i P. McGarry'ego, SC), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo A. Gavela Llopis i A. Rubio González, następnie A. Rubio González, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier, C. David, A.-L. Desjonquères, I. Cohen, B. Fodda i D. Colas, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato), Republika Litewska (przedstawiciele: początkowo G. Taluntytė, L. Bendoraitytė i D. Kriaučiūnas, następnie L. Bendoraitytė, pełnomocnicy), Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, G. Koós i Z. Wagner, pełnomocnicy), Republika Austrii (przedstawiciele: G. Hesse, G. Eberhard i C. Drexel, pełnomocnicy), Rumunia (przedstawiciele: C. R. Cantâr, R.I. Hătieganu i L. Lițu, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez nieprzyjęcie, po upływie określonego w uzasadnionej opinii z dnia 30 września 2016 r. i przedłużonego przez Komisję Europejską terminu, przepisów ustawowych, administracyjnych i wykonawczych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej oraz, a fortiori, niepoinformowanie Komisji o takich przepisach transponujących, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim zgodnie z art. 13 tej dyrektywy.
- 2) Ze względu na to, że, według stanu na dzień badania okoliczności faktycznych przez Trybunał, Królestwo Belgii nadal nie przyjęło przepisów niezbędnych do dokonania transpozycji art. 2 ust. 7–9 i 11, art. 4 ust. 5 oraz art. 8 dyrektywy 2014/61 do jego prawa krajowego w odniesieniu do Regionu Stołecznego Brukseli ani, a fortiori, nie poinformowało Komisji Europejskiej o takich przepisach transponujących, państwo to częściowo trwało w swoim uchybieniu.
- 3) Na wypadek, gdyby uchybienie stwierdzone w pkt 2 utrzymywało się w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, Królestwo Belgii zostaje warunkowo zobowiązane do zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 5 000 EUR dziennie, licząc od tej daty do zakończenia tego naruszenia.
- 4) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 5) Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Litewska, Węgry, Republika Austrii i Rumunia pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017.